Napsal uživatel Vladimír Konopas
Sobota, 01 Září 2001 01:00

Bohužel jsem moc mladý na to, abych si pamatoval celou tu folkovou parádu osmdesátých let úplně zřetelně. O Járovi Ježkovi i jeho čp.8 jsem samozřejmě věděl, ale do jeho písní jsem se poprvé pořádně zaposlouchal až na začátku devadesátých let, kdy jsem na návštěvě u známých náhodně objevil zaprášený pantonský singl a dlouhohrající desku Koncert pro chmelojedy. Už si nepamatuju, co na oněch nahrávkách bylo za písně, ale vím, že těch zásadnějších jsem se dopídil až o pár let později po různých pokoutně pořízených amatérských nahrávkách a v roce tuším 1992 i z jediné LP desky.

A najednou je tu Indies a Petra Severinová a hned dvojcédé s dvaačtyřiceti neuvěřitelně živými nahrávkami. A taky překrásný booklet a především překrásná knížečka, kde na Járu Ježka vzpomínají jeho blízcí, spoluhráči z čp.8, i hudební publicisté a další muzikanti. Otištěny jsou zde také úryvky novinových článků a některých Ježkových textů. Myslím, že Petra Severinová, která má tuhle tiskovou přílohu na svědomí, zde rozhodně nechtěla vystavět Ježkovi nějaký pomník, Jaroslav Ježek je tu vykreslen bez zbytečného sentimentu a myslím, že i ti, kteří neměli tu čest poznat ho osobně, si můžou o tomhle předčasně zesnulém písničkáři udělat celkem dobrý obrázek.

Na prvním cédéčku, které nese podtitul Fresh air, najdeme celkem dvacet písní, které byly nahrány při jediném koncertu v Brně na začátku prosince 1984. První, co mě na celé nahrávce fascinovalo, byla absence písní, které by se mi alespoň trochu nelíbily. Jinak řečeno - kdybych

nevěděl, že nahrávka je skutečně z jednoho koncertu, řekl bych, že šikovný dramaturg prostě sestavil jakési Best of. Samozřejmě, jsou tu silné songy jako Motýlek, Hledání č.3, Noha nohu mine nebo Proč ti můžu pomoct, které můžu mít ze všech nejraději, ale i u songů, kterým jsem zatím úplně neporozuměl, mě něco nutí k tomu abych si je přehrával znovu a znovu. Teď už samozřejmě hovořím i o druhém cédéčku s podtitulem Rozprodáno, na kterém se nacházejí nahrávky z let 1981 až 1987. Ta poslední nahrávka z roku 1987 už je samozřejmě pořízená bez Járy Ježka a je to záznam úplně posledního vystoupení čp.8. A právě na CD č.2 může pozorný posluchač vysledovat obrovský hudební posun, kterým čp.8 za těch několik let prošla. Vždycky si při poslechu oněch nahrávek říkám, jak moc asi musel Jára Ježek fascinovat své folkové publikum, když s ním ony obrovské skoky vždy znovu a rádo absolvovalo.

Popisovat zde hudbu čp.8 nebo texty Jaroslava Ježka asi nemá smysl. Ne nadarmo mně zde napadají jisté souvislosti například s Václavem Hrabětem nebo Františkem Stralczynským. Ale není to tak, jak si myslíte. Ty souvislosti nalézám především v lehkosti a zároveň síle vyjádření pomocí generačně naprosto srozumitelného textu. Až to poslední, co mě vždycky napadne, je myšlenka na to, zda předčasné odchody těchto osobností nebyly opravdu jistou daní za jejich genialitu.

Mám-li se tedy alespoň trochu přiblížit recenzi, je na místě rozhodně zmínit překvapivě vysokou technickou kvalitu nahrávek (uvážíme-li, že pocházejí z let osmdesátých). Myslím, že lví podíl na konečném dobrém zvuku má rozhodně mastering Romana Ježe. O šťastném výběru písní jsem už hovořil, a tak už bych rád jen poděkoval "Míťovi" Ježkovi za opravdu pěkný design cédéček a bookletu vůbec. Vyplývá z toho moje závěrečná rada: pokud chcete mít čp.8 opravdu doma, nekopírujte si jej. Bez knížeček s texty a dalšími bibliografickými texty si asi jen těžko vychutnáte tu atmosféru a mnohem hůř se vám bude z přehrávače chytat to tajemné poselství, které tady po sobě Jaroslav Ježek zanechal.